

Van ervaren leerkracht tot mentor: een groeipad vol betekenis

1. Hoe het begon

Een drietal jaar geleden kreeg ik de vraag om mentor of aanvangsbegeleider te worden. Hoewel ik het toen als een mooie kans zag, voelde ik me er nog niet klaar voor. Ik liet de opdracht aan mij voorbijgaan. Vorig schooljaar kwam de vraag opnieuw, en dit keer twijfelde ik niet. Ondanks de onzekerheden die ik voelde, wist ik dat mijn dertig jaar ervaring in het onderwijs een stevige basis vormden om startende leerkrachten te begeleiden.

2. Eerste stappen als mentor

Mijn eerste jaar als mentor heb ik als bijzonder positief ervaren. Al snel voelde ik me goed in deze nieuwe rol. Ik merkte dat elke starter iets anders nodig heeft: de ene vraagt om intensieve begeleiding, de andere heeft genoeg aan een luisterend oor en af en toe een tip. Het gaf me veel voldoening om te merken dat mijn ondersteuning gewaardeerd werd. Ik ben me er altijd van bewust geweest dat lesgeven geen exacte wetenschap is. Elke leerkracht heeft zijn eigen stijl en verdient de ruimte om die te ontwikkelen.

3. Begeleiding op maat

Een typische begeleiding begint voor mij met observeren. Tijdens de onthaaldag krijgen starters al veel praktische informatie, dus ik probeer vooral aan te voelen hoe ze hun eerste stappen zetten. Niet iedereen durft meteen toe te geven dat het moeilijk loopt, zeker zij-instromers zonder ondervinding. Voor hen probeer ik extra alert te zijn.

In het begin zijn er vooral praktische vragen: hoe werkt Smartschool, waar vind ik bepaalde documenten, hoe zit het met administratie? Voor vakinhoudelijke vragen verwijs ik door naar technisch adviseurs of vakgroepen. Als het gaat over klasmanagement, geef ik zelf graag tips en deel ik mijn ervaringen.

4. Vertrouwen als fundament

Een vertrouwensband opbouwen is cruciaal. Ik probeer niet dominant te zijn, maar wel eerlijk en direct. Positieve zaken benoem ik graag, maar ik durf ook aangeven waar het fout loopt. Starters moeten voelen dat ze bij mij terecht kunnen, zonder angst om beoordeeld te worden. Mijn deur staat altijd open.

Een voorbeeld dat me blijft: een starter had het moeilijk met klasmanagement. De leerlingen waren rumoerig en respect ontbrak. Toch was de voorbereiding steeds in orde. Na enkele korte klasbezoeken gaf ik gerichte feedback. De starter paste zijn aanpak aan, en beetje bij beetje verbeterde de klassfeer. Het was mooi om te zien hoe de situatie kantelde.

5. Ondersteuning voor de mentor

Gelukkig sta ik er als mentor niet alleen voor. Binnen onze scholengroep PRIZMA-Izegem is er een sterke werkgroep aanvangsbegeleiding. We komen regelmatig samen om ervaringen te delen en de werking op elkaar af te stemmen. Ook extern is er ondersteuning, onder andere via Katholiek Onderwijs Vlaanderen. Dit schooljaar volg ik de opleiding *“Masterclass breed mentorschap: loopbaanbegeleiding van aspirant-leraar*

naar professional". Die vorming is verrijkend en biedt kansen tot netwerking met andere mentoren.

6. Reflectie en advies

Als ik terugkijk op mijn eerste mentorjaar, zou ik nog actiever aanwezig willen zijn bij de start van het schooljaar. Een goede start maakt echt het verschil. Hoe sneller je kan inspelen op noden, hoe beter voor iedereen.

Mijn advies aan wie overweegt mentor te worden? Gewoon doen. Het is even zoeken in het begin, maar het is een bijzonder waardevolle rol. Je helpt mensen op weg in een uitdagend beroep en krijgt daar veel dankbaarheid voor terug. Je maakt mee het verschil in hun verhaal als leerkracht.

Peter Callewaert

Prizma Izegem – campus VTI